

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0332/2003

8 oktober 2003

BETÄNKANDE

om årsrapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om resultaten av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna vid utgången av 2001 och om rapport från kommission till rådet och Europaparlamentet om resultatet av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna den 30 juni 2002
(KOM(2002) 446 – KOM(2002) 483 – 2002/2262(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Patricia McKenna

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	5
MOTIVERING	7

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 1 augusti 2002 förelade kommissionen parlamentet sin årsrapport till rådet och Europaparlamentet om resultaten av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna vid utgången av 2001 (KOM(2002) 446). Med en skrivelse av den 3 september 2002 förelade kommissionen parlamentet sin rapport till rådet och Europaparlamentet om resultatet av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna den 30 juni 2002 (KOM(2002) 483). Båda handlingarna har hänvisats till fiskeriutskottet för kännedom.

Vid plenarsammanträdet den 19 december 2002 tillkännagav talmannen att fiskeriutskottet i enlighet med artikel 47.2 och artikel 163 i arbetsordningen hade beviljats tillstånd att utarbeta ett initiativbetänkande.

Vid utskottssammanträdet den 4 december 2002 hade fiskeriutskottet utsett Patricia McKenna till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 8 juli, 9 september och 2 oktober 2003 behandlade utskottet förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 16 röster för och 2 röster emot.

Följande var närvarande vid omröstningen: Struan Stevenson (ordförande), Rosa Miguélez Ramos och Brigitte Langenhagen (vice ordförande), Patricia McKenna (föredragande), Elspeth Attwooll, Niels Busk, Ian Stewart Hudghton, Salvador Jové Peres, Heinz Kindermann, Carlos Lage, Giorgio Lisi, Albert Jan Maat (suppleant för Ioannis Marinos), Seán Ó Neachtain, Manuel Pérez Álvarez, Fernando Pérez Royo (suppleant för Vincenzo Lavarra), Bernard Poignant, Dominique F.C. Souchet, Catherine Stihler, Margie Sudre (suppleant för Hugues Martin) och Daniel Varela Suanzes-Carpegna.

Betänkandet ingavs den 8 oktober 2003.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om årsrapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om resultaten av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna vid utgången av 2001 och om rapport från kommission till rådet och Europaparlamentet om resultatet av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna den 30 juni 2002 (KOM(2002) 446 – KOM(2002) 483 - (2002/2262(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens årsrapport till rådet och Europaparlamentet (KOM(2002) 446¹) och kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet (KOM(2002) 483²),
- med beaktande av den internationella åtgärdsplan för förvaltning av fiskekapaciteten som FAO:s fiskerikommitté antog 1999,
- med beaktande av artikel 47.2 och artikel 163 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A5-0332/2003), och av följande skäl:
  - A. Den fjärde generationen av fleråriga utvecklingsprogram har utgått och ersatts av en enkel övre gräns för den totala flottkapaciteten tillsammans med ett system för inträde och utträde.
  - B. Många segment av gemenskapens flotta är fortfarande alltför stora i relation till de resurser som finns att tillgå.
    - 1. Europaparlamentet beklagar att de fleråriga utvecklingsprogrammen inte lyckats med att få till stånd en hållbar jämvikt mellan gemenskapens fiskeflottor och de resurser av fisk som finns att tillgå och understryker att endast fyra medlemsstater (Danmark, Finland, Portugal och Spanien) hade uppnått alla sina individuella mål den 30 juni 2002. Parlamentet anser att de nuvarande kapacitetsbegränsningarna och det nuvarande systemet för inträde och utträde inte kommer att föra med sig de nedskärningar som behövs.
    - 2. Europaparlamentet anser att den nuvarande krisen för så många av fiskbestånden i gemenskapens vatten - då alltför ringa uppmärksamhet bland annat ägnas åt det sätt på vilket fiskeansträngningen tillämpas och åt producentorganisationernas insatser - åtminstone delvis beror på att man sedan länge och upprepade gånger misslyckats med att införa vettiga program för hur man skall hushålla med fiskekapaciteterna.
    - 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utveckla ett program för att anpassa gemenskapens kapacitet efter resurserna, utan att det samtidigt exporteras fartyg till andra delar av världen där det redan råder ett överskott på dem. Parlamentet anser dessutom att programmen bör användas för utveckling av sådana flottor som sysselsätter

---

¹ Ännu ej offentliggjord i EUT.

² Ännu ej offentliggjord i EUT.

så många som möjligt utan att ytterligare belasta fiskebestånden eller skada den marina miljön.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Så var det då färdigt med den fjärde generationen av fleråriga utvecklingsprogram (FUP).
Må de vila i frid!

Meningen med de här programmen var att gemenskapens fiskeflottor skulle minskas från 1997 till 2001. Sedan förlängdes perioden till 2002. Tanken bakom detta var att man skulle nå fram till en hållbar jämvikt mellan vilka resurser det fanns att tillgå och hur de exploaterades. Nu måste man dock erinra sig att de konkreta målen som ställdes upp enligt dessa program var åtskilligt mindre ambitiösa än vad som föreslagits. Kommissionen hade samrått med en panel av sakkunniga vetenskapsmän med dr Hans Lassen som ordförande och tagit deras rapport som grund för sina rekommendationer. Rådet tyckte att de här rekommendationerna var oacceptabla och fastställde i stället så pass anspråkslösa mål att gemenskapens flotta redan var mindre än det övergripande målet för den, till och med innan de fleråriga utvecklingsprogrammen hunnit träda i kraft. Det var bara några få segment som måste minskas.

På den tiden fanns det ingen enda som var nöjd med de här programmen. Näringslivet, liksom regeringarna i många länder påstod att de nedskärningar man kommit överens var alltför hårda, medan däremot frivilligorganisationerna inom miljövårdsarbetet tyckte att de inte gick tillräckligt långt.

Nu när det gått flera år sedan dess verkar det som om det var frivilligorganisationerna som hade rätt. Den nuvarande krisen för fisket inom så många områden, särskilt torsk- och kummelfisket, beror åtminstone delvis på att fiskeministerierna 1996 vägrat gå med på att fiskeflottorna genomgripande måste minskas. Och nu får branschen betala priset för det.

Alltså kan man lugnt säga att de fleråriga utvecklingsprogrammen varit ett dunderfiasko, eftersom det fortfarande inte råder någon hållbar jämvikt mellan resurser och exploatering. Det finns många orsaker till att det gått så här, förutom att kraven i programmen för de enskilda nationerna varit så blygsamma.

- ◆ Många medlemsstater tyckte så hjärtligt illa om att behöva minska sin fiskeflotta att de aldrig lade ner någon energi på programmen. I stället försökte de hitta på så många sätt som möjligt att urvattna programmen och avlänka dem från deras egentliga ändamål. Den 30 juni 2002 hade till exempel bara Belgien och Finland slutfört nedskärningarna av fiskeflottan.
- ◆ Ett flertal medlemsstater underlät att ge kommissionen den information som behövdes, med den påföljd att kommissionen inte kunnat övervaka tillämpningen av programmen ordentligt.
- ◆ Inte ens de programenliga målen uppnåddes alla gånger. Det var bara 78 av de 96 flottsegment för vilka de erforderliga nedskärningarna uttryckta i bruttotonnage verkligen uppnåddes och endast fyra medlemsstater (Danmark, Spanien, Finland och Portugal) hade nått alla sina individuella mål den 30 juni 2002.

Ett av de många problemen med de fleråriga utvecklingsprogrammen, i den utformning de av hävd haft i gemenskapen, är att de inte mäter annat än det totala tonnaget eller den totala maskineffekten för fartygen inom vart och ett segment. Det tas inte hänsyn till några andra kriterier, såsom hur mycket energi ett fartyg förbrukar, hur många arbetstillfällen det erbjuder, vilken oavsiktlig fiskdödighet det för med sig eller vilken kvaliteten är på den fisk som fartyget för ut på marknaden. I en situation där fiskekapaciteten är för stor och fartyg måste bort, där ter det sig inte förnuftigt att gynna andra fartyg än sådana som antingen erbjuder den största socioekonomiska nyttan i form av sysselsättning eller de som är mest miljövänliga, tack vare låg energikonsumtion eller små bifångster. Om medlemsstaterna hade använt sig av dessa kriterier för att bestämma vilka fartyg som skulle bort, då kunde de ha fått till stånd en omläggning av sina fiskeflottor på ett sätt som hade minskat den negativa påverkan på miljön. Men de här frågeställningarna fördes inte ens på tal i de fleråriga utvecklingsprogrammen.

Det borde göras en ordentlig utredning av vilka konsekvenser de fleråriga utvecklingsprogrammen för med sig, tillsammans med uppgifter från Fonden för fiskets utveckling (FFU). För det är bara om man ser efter vad det är som medlemsstaterna faktiskt lägger ner pengar på som man kan få en uppfattning om vad deras fiskeripolitik går ut på och vad de vill åstadkomma. Alltså uppmanades kommissionen att lägga fram uppgifter om vilka former av omstrukturering av fiskeflottan som medlemsstaterna använde pengar till: export, nybyggnad, modernisering, samriskföretag. När det här betänkandet skrevs (31 juli 2003) hade dessvärre de uppgifter som efterfrågats ännu inte kommit in och därför kunde inte någon sådan utredning göras.

Ett annat problem är frågan om hur det gått för de fartyg som avförts ur EU:s register. Många av dem gick till upphuggning, alltså skrotades, och kom på det sättet inte att finnas kvar i världens fiskeflotta. Detta bidrog till en verklig minskning av kapaciteten. Men andra gick på export eller också avfördes de helt enkelt från registret. Må så vara att sådana fartyg inte längre utgör en del av gemenskapens överskottskapacitet, men det kan hända att de fortfarande ägs av intressen från gemenskapen och fiskar i andra områden där fiskbestånden blivit för hårt beskattade eller där det råder ett överskott av kapacitet. I fråga om ett stort antal fartyg som exporterats vet kommissionen inte vilken stat de importerats till.

Detta strider mot vad som står i FAO:s internationella åtgärdsplan för förvaltning av fiskekapaciteten, som EU kommit överens om 1999. I punkt 7 vii står det att förvaltningen av fiskekapaciteten inte bör uppmuntra till rörlighet i de fall att rörligheten har en negativ inverkan på hållbarheten. Om man inte känner till vart någonstans ett fartyg sålts kan man inte bedöma vilken inverkan det haft att så skett. I planen ingår det också krav på att staterna skall undvika att överföra kapacitet till fiske på områden inom det fria havet, i de fall att sådana överföringar strider mot uppförandekoden för ansvarigt fiske.

Vid den i december 2002 antagna reformen av den gemensamma fiskeripolitiken avskaffades de fleråriga utvecklingsprogrammen. I nuläget ställs det inga ytterligare krav på kapacitetsnedskärningar i gemenskapens fiskeflottor. I stället har var och en medlemsstat en total kapacitet, uttryckt i bruttoton och kilowatt, för alla sina segment sammanlagt. Detta innebär att föreskrifterna i FUP kännbart urvattnades. I FUP övervakades ju kapaciteten inom vart och ett segment av en flotta. Nu kan vissa segment öka och andra minska, så länge som den sammanlagda nationella kapaciteten inte påverkas. Det är bara när det blir aktuellt med

anslag ur allmänna medel som kapaciteten av flottorna måste minskas. Den tekniska utvecklingen kommer uppenbart att leda till att flottorna ytterligare ökar.

Nu har vi kommit dithän, att ett program som misslyckats därför att det inte ledde till annat än otillräckliga nedskärningar har ersatts med ett annat program där det inte krävs några nedskärningar alls. Vill man se vad sådant leder till, då är det bara att ta en titt på den långa listan över fiskbestånd för vilka kommissionen håller på att göra upp återhämtningsplaner.